گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۰۷۱۶۳
پنج شنبه ۸ آذر ۱۴۰۳ ۱۱:۱۵

دوگانه بینی

نگاه ارباب و رعیتی برخی مسئولان به مردم

پسر میرسلیم که با سازمان تروریستی رجوی مرتبط بوده روحیه حساس دارد اما فرزندان مردم عادی زامبی هستند!

به گزارش گروه جامعه_پایگاه اطلاع رسانی دریا و نفت، اگر میرسلیم و میرسلیم ها، همان نگاهی که به پسران و دختران خود دارند به پسران و دختران بقیه داشتند، اکنون همبستگی ملی، سرمایه اعتماد اجتماعی و پیوند بین حکومت و مردم، بسیار قدرتمند بود و ایران، در جای بهتری از آنچه هست ایستاده بود.

آقای مصطفی میرسلیم، سیاستمدار اصولگرا، در پاسخ به سوالی درباره پسرش که به اتهام ارتباط با سازمان تروریستی مجاهدین خلق دستگیر، محاکمه و زندانی و سپس عفو شده بود، گفته است: «به ضابطین ایراد گرفتم که چرا به پسرم کمک نکردند تا در دام منافقین نیفتد؟ پسرم روحیه حساسی دارد.»

این سخن را داشته باشید تا برگردیم به آذر ماه ۲ سال پیش که میرسلیم درباره کسانی که در ناآرامی های ۱۴۰۱ دستگیر می شدند چنین گفته بود: «فاصله بین دستگیری عوامل ناآرامی‌ها تا اعدام آنها بسیار زیاد است و باید در فاصله ۵ یا ۱۰ روز بعد از دستگیری اعدام شوند.»

می بینید؟! پسران و دختران مسوولان، روحیه های حساس دارند و حتی اگر با سازمان تروریستی رجوی هم مرتبط باشند، این ضابطان امنیتی هستند که کوتاهی کرده و روحیه لطیف آنها را نادیده گرفته اند ولی پسران و دختران مردم عادی، زامبی هایی هستند که اصلاً نمی دانند روحیه حساس یعنی چه؟ و اگر خطایی کردند، به زعم جناب میرسلیم، باید به فاصله ۵ تا ۱۰ روز پس از دستگیری، طناب دار را دور گردن شان بپیچند و با لگد بکوبند به چهارپایه زیر پایشان!

حمایتگری پدر و مادر از فرزندشان و نگاه مهربانانه و اغماض گرایانه نسبت به او، یکی از زیبایی های حیاتبخش خلقت است که اگر نبود، نسل بشر نمی توانست از فراز و نشیب هزاره ها جان سالم به در ببرد. نکته اینجاست که همان پدر یا مادر، وقتی از خانه خارج می شود و فراتر از وظیفه ای که در قبال خانواده خودش دارد، عهده دار مسوولیتی در عرصه عمومی می شود، باید همان نگاه حامی، مهربان و بخشایشگر را در سطح کل جامعه داشته باشد.

مسوولی که مردم را خانواده خود نداند و آنان را رعایایی فرض کند که زیر دست اویند و با کوچک ترین خطا باید مجازات شوند، نه می داند انسانیت چیست، نه می فهمد مسوولیت کدام است و اگر ادعای تدین هم داشته باشد، حتی نمی داند دین کدام است.

اگر میرسلیم و میرسلیم ها، همان نگاهی که به پسران و دختران خود دارند به پسران و دختران بقیه داشتند، اکنون همبستگی ملی، سرمایه اعتماد اجتماعی و پیوند بین حکومت و مردم، بسیار قدرتمند بود و ایران، در جای بهتری از آنچه هست ایستاده بود.

اما دریغ که خطاهای مردمان عادی، ذنب لایغفر می شود ولی اگر پسر میرسلیم یا محسن رضایی، رسما با جریان های ضدانقلاب و برانداز خارج نشین پیوند بخورند، مشمول اغماض و عفو می شوند که البته این دومی درست تر است و ای کاش این دیده خطاپوش، شامل همه مردم می شد و همه را مانند اهل خانه خود می دیدند.

سخن را با فرازی از نامه بی نظیر، تاریخی و راهگشای انسان کامل، حضرت علی علیه السلام به مالک اشتر -که از جانب ایشان به ولایت مصر منصوب شده بود- به پایان می رسانیم که چه نیکو ، حاکمان را به مهرورزی با «همه مردم» فراخوانده است:

ای مالک! مهربانی به مردم و دوست داشتن آن ها و لطف در حق ایشان را شعار دل خود ساز.

چونان حیوانی درنده مباش که خوردنشان را غنیمت شماری، زیرا آنان (مردم) دو گروهند یا در دین با تو برادرند و یا در آفرینش با تو برابر.

از مردم خطاها سر خواهد زد و لغزش هایی کنند، پس، از عفو و بخشایش خویش نصیبشان ده، همان گونه که دوست داری که خداوند نیز از عفو و بخشایش خود تو را نصیب دهد.

هر گاه کسی را بخشودی، از کرده خود پشیمان مشو و هر گاه کسی را عقوبت نمودی، از کرده خود شادمان مباش.

هرگز به خشمی، که از آن، امکان رهایی هست، مشتاب و مگوی که مرا بر شما امیر ساخته اند و باید فرمان من اطاعت شود. زیرا، چنین پنداری سبب فساد دل و سستی دین و نزدیک شدن دگرگونی ها در نعمت هاست.

منبع:تجارت نیوز